

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Filipa Dienstbiera a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Tomáše Langáška v právní věci žalobce: **I. L.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 7. 2019, č. j. OAM-510/ZA-ZA11-LE32-2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 3. 9. 2019, č. j. 62 Az 36/2019 - 2,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Ostravě usnesením odmítl stěžovatelu žalobu pro litispendenci, neboť o identickém žalobním návrhu s totožnými účastníky je již vedeno jiné, dříve zahájené řízení. Toto usnesení bylo stěžovateli doručeno dle doručky založené ve spise krajského soudu dne 12. 9. 2019.

[2] Stěžovatel proti uvedenému usnesení podal kasační stížnost. Adresoval ji ovšem Nejvyššímu soudu, ačkoliv v usnesení krajského soudu byl poučen, že kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu.

[3] Nejvyšší soud obdržel dne 26. 9. 2019 dvě stěžovatelova podání stejného obsahu, jedno prostřednictvím emailu bez elektronického podpisu a druhé prostřednictvím provozovatele poštovních služeb. Nejvyšší soud obě tato podání dne 1. 10. 2019 postoupil Nejvyššímu správnímu soudu, kterému byla doručena dne 2. 10. 2019.

[4] Z § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) vyplývá, že kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání této lhůty nelze prominout. Dle § 106 odst. 4 s. ř. s. se kasační stížnost podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal.

[5] V nyní projednávané věci však nebyla kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu, ani u soudu, který rozhodnutí vydal (Krajský soud v Ostravě). Otázku včasnosti takové kasační stížnosti posuzoval rozšířený senát v usnesení ze dne 18. 12. 2008, č. j. 1 Azs 51/2007 – 55, č. 1790/2009 Sb. NSS, podle něhož *„kasační stížnost proti rozhodnutí krajského soudu podaná u nepříslušného soudu je včasná tehdy, jestliže byla ve lhůtě k podání kasační stížnosti odeslána krajskému soudu, který napadené rozhodnutí vydal, případně Nejvyššímu správnímu soudu.“*

[6] Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Dnem, který v projednávané věci určil počátek dvoutýdenní lhůty pro podání kasační stížnosti je čtvrtek 12. 9. 2019, kdy bylo stěžovateli rozhodnutí doručeno. Posledním dnem lhůty pro podání kasační stížnosti tak byl čtvrtek 26. 9. 2019. Nejvyšší soud ovšem odeslal kasační stížnost Nejvyššímu správnímu soudu až dne 1. 10. 2019. Kasační stížnost je tedy opožděná. Nejvyšší správní soud proto podle § 120 ve spojení s § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti.

[7] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 13. listopadu 2019

JUDr. Filip Dienstbier
předseda senátu